

27 ULUSAL PATOLOJİ KONGRESİ

15-18 Kasım 2017, Sueno Deluxe Otel - Belek | Antalya

Sözel Sunum

Pulmoner Patoloji

SS35

EBUS: HASTA BAŞI DEĞERLENDİRMENİN ÖNEMİ

Emine Bozkurtlar¹, Yiğit Erçetin¹, Şehnaz Olgun Yıldızeli², Derya Kocakaya², Korkut Bostancı³, Rengin Ahıskalı¹

¹Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Pendik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Patoloji Bölümü

²Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Pendik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Göğüs Hastalıkları Bölümü

³Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Pendik Eğitim Ve Araştırma Hastanesi, Göğüs Cerrahisi Bölümü

Amaç: Endobronşial ultrasonografi (EBUS) aracılı biyopsi tüm dünyada yaygın olarak kullanılan ve hastaların morbidite sebebi olabilecek mediastinoskopi gibi işlemlerden kaçınmasını sağlayabilen kabul görmüş bir yöntemdir. Yapılan çalışmalarla duyarlılığı ve özgüllüğü kanıtlanmış bu yöntemin yakın zamanda merkezimizdeki uygulamalarda ortaya koyduğu sonuçları ve bunların klinikopatolojik yansımaları göstermeyi amaçlıyoruz.

Gereç ve Yöntem: Mayıs 2016-Temmuz 2017 tarihleri arasında Marmara Üniversitesi Pendik Eğitim ve Araştırma Hastanesi Patoloji Laboratuvarı'nda değerlendirilen EBUS aracılı biyopsiler çalışmamıza alınmıştır. Olgulara ait klinik bilgiler retrospektif olarak merkezimiz sistemi üzerinden ve patolojik eşliğinde işlem yapılan olgularda olgu patoloji formu üzerine patolojik tarafından alınan notlardan elde edilmiştir.

Bulgular: Toplam 61 olgunun değerlendirildiği çalışmamızda, 3 olguya 2 defa EBUS aracılı biyopsi uygulandığı görülmüştür. Bu olguların yalnız 5'inde hasta başı değerlendirme yapılmamıştır. Olgularda ortalama yaş 58, kadın/erkek oranı 20/41'dir. Olguların ön tanıları sırasıyla malignite (%70, n=42), sarkoidoz (%30, n=18), enfeksiyon (tüberküloz dahil)(%16, n=10), lenfoma (%3, n=2) ve son olarak moleküler inceleme için yeni tümör dokusu (%2, n=1) yer almaktadır. Elli beş (%90) olguda mediastinal lenf noduna girilmiş, 4 (%7) olguda akciğerdeki kitleye, 2 (%3) mediastindeki kitleye ve 1 (%2) olguda hilar lenf noduna girilmiştir. Olgu başına yapılan ortalama girişim sayısı 4'tür. Dokuz olguda yetersiz sitolojik materyal değerlendirilmesi yapılmıştır. Bu olguların 2'sinde hasta başı değerlendirme yapılamamış, 3 olguda 1'er girişim sonrası hasta uyumsuzluğu veya lezyon/lezyonların uygunsuzluğu nedeniyle işlem sonlandırılmak zorunda kalmış, 4 olguda hasta başı değerlendirmede yetersiz ya da sınırlı sayıda hücre içeren materyal olduğu bildirilmiş kalıcı patolojik incelemede olgulara ait tüm materyal incelendiğinde tanı için yeterli materyalin olmadığı görülmüştür. Olguların kalıcı patoloji incelemesi/ hasta başı değerlendirme uyumuna bakacak olursak malignite pozitif olgularda %100 uyum (18/18) saptanırken, yetersiz olguları göz ardı edersek, malignite negatif olgularda da uyum %100 olarak saptanmaktadır. Granülom olarak raporlanan olgularda uyum %70 (10/7) olarak saptanmıştır. Malignite pozitif olgularımızdan 5'inde klinik istek üzerine hücre bloklarından moleküler inceleme yapılmış, bir olgudaki EGFR mutasyonu incelemesi açısından yetersizlik dışında, EGFR-ALK-ROS1 moleküler incelemelerinin tamamından sonuç alınabilmiştir.

Sonuç

EBUS aracılı biyopsi uygulamalarında klinik ön tanılarda sıkça yer alan malignite ve granülomatöz

27 ULUSAL PATOLOJİ KONGRESİ

15-18 Kasım 2017, Sueno Deluxe Otel - Belek | Antalya

patolojiler çalışmamızda özellikle ele alınmıştır. Malignite pozitif olgularda hasta başı değerlendirme ve kalıcı patoloji incelemeleri uyumu %100 olarak saptanmıştır. Bu durum başta yeni tanı alan olgular olmak üzere klinik yönlendirmede hızlı ve doğru adımlar atılmasını sağlamaktadır. Ayrıca hasta başı değerlendirmenin “yetersiz” patoloji raporlarının sayısını azaltacağını düşündürmektedir. Aynı değerlendirme granüloamatöz patolojiler açısından yapıldığında %70 olarak bulunmuştur. Bunun sebebinin büyük oranda işlem sırasındaki patoloji incelemesinde olguya ait tüm yayma lamalarının ve hücre bloğunun incelenememesinden kaynaklandığı görülmüştür.

Anahtar Kelimeler : EBUS, hasta başı değerlendirme, uyum